

[Aage Frandsen]

Kaj Poulsen. Vi har i hvert fald ikke har haft mulighed for at lave ret meget med denne regering i forhold til, hvad hr. Kaj Poulsens parti har lavet.

Jeg forstår, at hr. Kaj Poulsen savner fru Lilli Gyldenkilde. Det gør jeg også. Men jeg kan berolige hr. Kaj Poulsen med, at hun er i klar bedring og er klar til at tage fat på arbejdet igen efter en influenza. Det er hun allerede i næste uge i Nordisk Råd.

Jeg vil også sige til hr. Kaj Poulsen, at jeg er overbevist om, at når vi skal arbejde med dette forslag i Arbejdsmarkedsudvalget, så vil vi lægge megen vægt på, at det får et sådant indhold, at Socialdemokratiet, som er meget interesseret i at have indflydelse på arbejdsmarkedspolitikken, også kan blive tilfredsstillet. Vi er sandelig ikke interesseret i, at det her skal gennemføres uden om Socialdemokratiet. Vi synes, det er godt, at Socialdemokratiet er med, og det har jeg også indtryk af er arbejdsministerens opfattelse.

Når vi så engang skal til nærmere forhandlinger om disse ting, vil jeg derfor foreslå – og jeg er sikker på, det er i overensstemmelse med fru Lilli Gyldenkildes opfattelse – at vi følges ad til arbejdsministeren.

Glistrup (FP):

En lønmodtagerfamilies økonomi baserer sig på, at man med korte mellemrum – hver 14. dag, en gang om måneden, hvor ofte det nu er – får udbetalt et beløb, der er nogenlunde det samme den ene gang efter den anden, og så har man et nogenlunde fast budget, så man henover den næste måned, de næste 14 dage, bruger de penge – nogle til noget, der er absolut livsnødvendigt, og nogle til noget, der mere sætter kulør på tilværelsen.

Her er det velegnet med et a-kassesystem, som sikrer, at når man ikke mere kan få den lønindkomst, så får man i stedet for udbetalt et andet beløb med visse mellemrum. Det er selvfølgelig ikke lige så mange penge, som man får, når man er i beskæftigelse, men i hvert fald nok til at holde skindet på næsen.

Men den situation, vi diskuterer i dag, hvor man forsøger at indføje de selvstændige og tilpasse de selvstændige til det, der er baseret på lønmodtagerøkonomiens indretning, er jo, at en virksomhed går ned. Så er det altafgørende jo: Hvordan går det med at inddrive udestæen-

de fordringer? Hvor hurtigt går det, hvor meget viser det sig at man ikke kan få hjem, fordi der kommer alverdens indsigelser? Hvordan er det med hensyn til at få solgt maskiner og goodwill og eventuel afståelsesret for erhvervslejemål, sælge bygninger, eller hvad kan der være, og hvor lang tid tager det? Hvor meget forlanger sagføreren og revisoren i depositum for at føre de forskellige ting og opstille de forskellige regnskaber? Hvordan er det med skattevæsenet, der laver vrøvl over, at man ikke har nået at indbetale et eller andet a-skattebeløb, som man principielt skulle have tilbageholdt, og hvor man har politiet rendende i hælene efter sig? Og hvordan er det med det ægteskab, der ofte går i stykker samtidig med, at man kommer ud i den situation, som vi beskæftiger os med her?

Det er jo det, der er de reelle problemer, når hr. Glønborg har gjort de erfaringer, han omtaler, og når arbejdsministeren har haft de torsdagsoplevelser, som han har beskrevet. Derfor skal vi ikke tro i den almindelige hurrastemning, som særligt kom frem fra Kristeligt Folkepartis side, at fordi vi får disse justeringer, som forhåbentlig og antagelig er forbedringer i forhold til 1976-ordningen, så har man dermed løst de reelle problemer, som disse mennesker, der kommer og beklager sig til hr. Glønborg og til arbejdsministeren, har, for det her er kun en ganske lille beskeden riden i lakken.

Derfor er der ingen grund til ligefrem at hejse flaget helt i top. Men lidt har også ret, og kan vi få små fremskridt, så er det også fremskridt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 200: